

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας, ως το κατ' έτος χρονον παιδικόν περιοδικόν αίνωμα, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμων υπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Εσωτερικού δραχ. 7.— Εξωτερικού φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαί άρχονται την 1ην έκαστου μηνός
και είνε προπληρωτέα δι' έν έτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ
Εν Ελλάδι λεπ. 13.— Εν τῷ Έξωτ. φρ. χρ. 0.15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ εν Αθήναις
Οδός Πατησίων, αριθ. 11 Β, παρά τῶ Κωνσταντίνου

Περίοδος Β' — Τόμ. 9^{ος}

Έν Αθήναις, 30 Νοεμβρίου 1902

Έτος 24^{ον}. — Αριθ. 48

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ' (Συνέχεια)

— Όπως δήποτε, παρετήρησεν ο Τζών Κόρτ, αι εκδηλώσεις αύται της λατρείας δεν θά μας διαφωτίσουν περι ύπάρξεως θρησκευτικού αισθήματος, διότι θα πευθύνονται απλώς προς έν άνθρωπον.

— Έκτός αν ο άνθρωπος αυτός είνε ξόλυκος ή πέτρινος, άπεκρίθη ο Μάξ Ουμπέρ. Βίμπορτ, ο άρχων των Βάγγδων να είνε είδωλον, εκ του είδους εκείνων, τα οποία λατρεύουν οι αυτόχθονες της Πολυνησίας.

— Έν τοιαύτη περιπτώσει, αγαπητέ μου Μάξ, τίποτε πλέον δεν θά έλειπεν από τους κατοίκους του Νγκάλα, εξ εκείνων τα οποία άπαιτούνται δια να σχηματισθή έν ανθρώπινον πλάσμα, και θά είχαν όλον το δικαίωμα να καταταχθούν εις τους ανθρώπους, όπως και οι αυτόχθονες, περι των έσπίων ομίλεις.

— Επί τη ύποθέσει πάντοτε ότι το άξιζουν, ή υπέλαβαν, ο Μάξ Ουμπέρ εις τόνον ήμιστον κολακευτικόν διά τους κατοίκους της Πολυνησίας.

— Δεν υπάρχει άμφιβολία, Μάξ, ότι το άξιζουν, διότι πιστεύουν εις την ύπαρξιν κάποιας θεότητας, και ποτε δεν ήλθεν ούτε θά έλθη εις κανένα ή ιδέα να τους κατατάξη μεταξύ των ζώων, πολύ δε ολιγώτερον εις εκείνους, οι έσπίοι κατέχουν την πρώτην βαθμίδα της ζωολογικής κλίμακος!

Χάρις εις την οικογένειαν Λο-Μάι, ο Μάξ Ουμπέρ, ο Τζών Κόρτ και ο Λάγκας έτοιμοι ήθησαν εις καλήν θέσιν δια να βλέπουν τα πάντα.

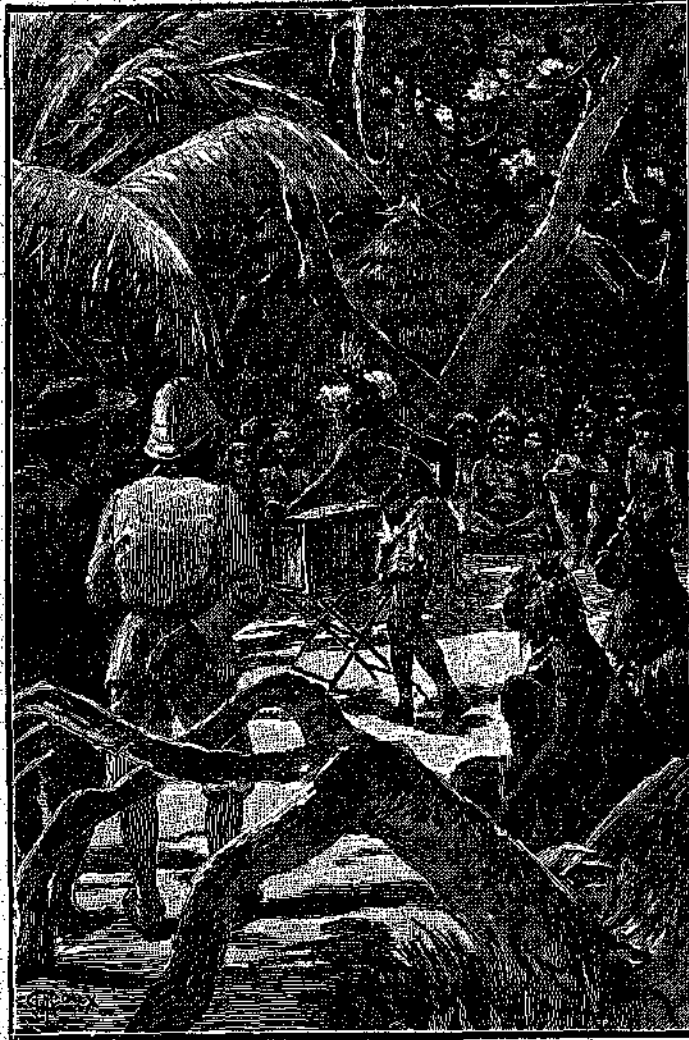
Όταν το πλήθος άφηκεν έλευθερον το κέντρον της πλατείας, οι νεαροί Βάγγδοι και των δύο φύλων ήρχισαν να χορεύουν, έν φ

ήλικιωμένοι ήρχισαν να πίνουν. άπαράλλακτα δε όπως θα έγένετο εις οιονδήποτε ανθρώπινον πανηγύρι.

Ήσαν δε τα ποτά των κατοίκων τούτων του δίσκουζ ζυθοειδή και καυστικά, κατεσκευασμένα κύριως από καρπούς ταμχινοδένδρου, μετ' άλλων φυτικών χυμών. Φαίνεται μάλιστα ότι ήσαν καθ' ύπερβολήν αλκοολικά, διότι αι κεφαλαί των πανηγυριστών δεν έβράδυναν να θερμανθούν και οι πόδες να παρ-

παίουν κατά τρόπον πολύ ανησυχαστικόν.

Οι χοροί των νέων δεν ένθουμιζαν διόλου τας κομψάς φιγούρας των ευρωπαϊκών τετραγύρων και των μενουέτων. Δεν ήσαν ούτε καν ο ζωηρός εκείνος και συγχρόνως σεμνός ο ρυθμός των Έλλήνων και άλλων λαών της Ανατολής. Δεν έβλεπες βήματα ρυθμικά, ούτε ύφαιας συστροφάς του σώματος, ούτε χαριεντάς άκκισμούς. Μορφασμοί μόνον και του μπεσ. Έν γένει, εις τον χορόν των Βάγγδων διέκρινες μάλλον την πίθηκον παρά τον άνθρωπον, — και σημειώσατε, όχι πίθηκον γυμνασμένον και παιδαγωγημένον, εξ εκείνων τους οποίους επιδεικνύουν εις τας πανηγύρεις, αλλά πίθηκον έκδοτον έντελώς εις τα φυσικά του ένστικτα...

« Έξηκολούθει να χτυπήη την λαυτέραν. » (Σελ. 378, στήλ. 6.)

Η δε άρχήστρα, — αν έπιτρέπεται να την ονομάσωμεν ούτω, — ή οποία συνώδευε τους χορούς, άπετελείτο από βρογανα δλωεδιόλου πρωτογενή. Τα τύμπανα ήσαν πελώρια κολοκύθα, κορμμένα εις την μέση και σκεπασμένα με τευτωμένον δέρμα, το όποιον έκτυπάτο με όλην την δύναμιν των χειρών· οι δε αύλοι απλά καλάμια, τα οποία έφυσούσαν οι μουσικοί με όλην την δύναμιν των πνευμόνων των. Ουδέποτε φοβρώτερος και πλέον εκρασιώος θόρυθος κατεσπάρηεν άτα λευκάιν!

— Δεν φάνηται να έχουν το αίσθημα του ρυθμού... παρετήρησεν ο Τζών Κόρτ.

Ο δὲ Βαλεντίνος; ὁ δὲ Γιαννίδης; Διατί δὲν πέρνουν ἀπὸ τὸ χέρι κανένα ὄρατον καρδίτσι, νὰ χορεύσουν ὅπως οἱ σύντροφοί των; Ἡμποροῦσαν ἐξαίρετα νὰ τὸ κάμουν, διότι εἰς τὴν Προδηγγίαν ἔλοι εἶνε ἴσοι ἀπέναντι τῆς διασκεδάσεως.

Ἄλλοίμονον! Ὁ Γιαννίδης καὶ ὁ Βαλεντίνος εἶχαν πολὺ μεγαλύτεραν διάθεσιν νὰ κλαύσουν, παρὰ νὰ χορεύσουν. Καὶ ἔφρουγαν, κρύπτοντες τὰ δάκρυά των, ἀπὸ διάκρισιν, διὰ νὰ μὴ ταράξουν τὴν εὐθυμίαν τῶν ἄλλων.

Διμοκτονοῦντες σχεδὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐκείνου τῶν τεττίγων, ἐξηγλημένοι, κατασχομισμένοι, φηρόμενοι ἀπὸ τὸν ἥλιον, μαστιγούμενοι ἀπὸ τὸν

ἀφάντων ἐκείνων φαγητῶν, ἢ κνίσσα τῶν φητῶν κρεάτων!

Ἄργά, σιγά, διέσχιζον καὶ οἱ δύο τὸ πλῆθος, ζητοῦντες εὐκαιρίαν νὰ προσφέρουν καμμίαν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν ἐντίμως τὴν πείνάν των, δταν ἐκίνησεν τὴν προσοχὴν των μίᾳ ἄμαξᾳ, διερχομένη ταχέως μὲ πάταγον μεγάλον.

Ἡ ἄμαξᾳ εἶνε μεγαλοπρεπεστάτη. Οἱ ἴπποι ἔχουν πλούσια φάλαρα, ταινίς μεταξωτᾶς μὲ φιογκοὺς εἰς τὴν κἀϊτήν καὶ εἰς τὴν οὐρᾶν ἢ στολὴ τοῦ ἀμαξηλάτου ἐξαστράπτει τὰ φανάρια εἶνε ἐπίχρυσᾳ καὶ κομψότατα οἱ δύο λακέρδες, οἱ ὅποιοι στέκονται ὀρθοί ἀπὸ πίσω, κυττάζον τὸν κόσμον μὲ τόσην περιφρόνησιν, ὥστε ἀμέσως σχηματίζεις μεγάλην ἰδέαν περὶ τοῦ αὐθέντου των. Τί νὰ εἶνε ἄρα γε; πρίγκιψ βασιλικῆς αἵματος, ἢ ἀπλοῦς δούξ, ἢ κόμης;

τὴν δύναμιν τῶν ποδῶν των, διασχίζον μίαν γέφυραν κατόπι τῆς καὶ... ἐμπύπτουν εἰς δύο χωροφύλακας, οἱ ὅποιοι καὶ τοὺς γράβον ἐν εὐθείᾳ.

Ὅπισθεν των, τὸ πλῆθος ἐξακολουθεῖ νὰ ὀρῆται:

— Κλέφτης!... Πιάστε τοὺς Ἄ!.. τοὺς ἔπιασαν!... Ὄ, νὰ χαθοῦν!... Γιοῦχα!!

Ἄνίστασις ἀπεγνωσμένη τοῦ δυστυχῆς Βαλεντίνου:

— Ἐ, μὰ ὄχι!... μὰ ὄχι!... Νά, ἐκεῖ εἶνε ὁ κλέπτης!... Μέσα ἔστην ἄμαξᾳ!... Εἶνε ὁ Πονηρῖδης... ὁ ὀπηρέτης μου!... Μοῦ ἔκλεψε πενήντα χιλιάδες τάλληρα!... Ἐβαλε νὰ με δολοφονήσουν... Πιάστε τον!... Πιάσ... Ἄλλ' ὁ χωροφύλαξ Σπαθῆς ἄδεν ἀκούει λόγια!

— Ἐν ὄνματι τοῦ Βασιλέως! Παραδοθῆτε! ἀνακράζει ὁ ἀρσιμάνειος. Σιωπή! ἐμπρός! παραδοθῆτε!

Καὶ ἀρπάζει τὸν αἰγμάλωτόν του, τὸν τραντάζει, τὸν σκουτᾷ, τὸν ἀπάγει, καὶ τὸν ρίπτει εἰς τὴν φυλακὴν. Δύο ἄλλοι χωροφύλακες γραπτόνουν τὸν Γιαννίδον καὶ τὸν ὀδηγοῦν εἰς τὸ ἴδιον μέρος καὶ μὲ τὸν ἴδιον ἀβρὸν τρόπον.

Βρρρ! ἀπίξω ὁ σῦρτης, τρίγκ-τράγκ ἢ κλειδαριᾶ... Ἄλλὰ τουλάχιστον εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Βαλεντίνος καὶ ὁ Γιαννίδς εὐρίσκουν φαγητόν! Ναι, τοῖς φέρουν κουκκιά νερόβραστα καὶ ψωμί, οἱ δὲ πειναλῆσι φυλακισμένοι ρίπτονται εἰς τὸ συμπόσιον αὐτό, εἰς τὴν εὐωχίαν, εἰς τὴν πανδαισίαν, καὶ πρὸς στιγμὴν λησμονοῦν καὶ Πονηρῖδην καὶ κλεμμένα τάλληρα.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὠδηγήθησαν ἐνώπιον τοῦ κυρίου Βαίλου, καὶ ὑπεβλήθησαν εἰς τακτικὴν ἀνάκρισιν.

Τὸ καλλίτερον εἶνε νάντιγράφωμεν ἐδῶ τὸν δικαστικὸν τοῦτον διάλογον, ἀπαράλλακτα ὅπως ἀνευρέθη εἰς ἓν παλαιὸν καὶ κτερινισμένον χειρόγραφον, καλλιγραφημένον διὰ χειρὸς τοῦ εὐσυνειδήτου ὑπογραμματέως. Ἴδου τὸ περιεργον αὐτὸ ἐγγράφον:

Ὁ Βαίλος.— Ἄ, ἄ, εἰσθε οἱ δύο κλέπται. Τί ἐκλάψετε;

Βαλεντίνος.— Δὲν ἐκλάψαμεν.

Ὁ Βαίλος.— Ἄν δὲν ἐκλάψατε, δὲν θὰ σὰς εἶχαν εἰς τὴν φυλακὴν. Ποῦ εἶνε τὸ θῆμα τῆς κλοπῆς;

Βαλεντίνος.— Τὸ θῆμα τῆς κλοπῆς εἶμαι ἐγώ.

Ὁ Βαίλος.— Ἐτοί εἰ; Νὰ μὴν ἐμπαίζετε τὴν Δικαιοσύνην, διότι θὰ το μετανοήσατε. Δὲν φαίνεσθε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, ποὺ τοὺς κλέπτουν.

Βαλεντίνος.— Κ' ἐν τούτοις μοῦ ἔκλεψαν πενήντα χιλιάδες τάλληρα.

Ὁ Βαίλος.— Πενήντα χιλιάδες τάλληρα! Ἀστειεύσατε; Μόνον ἀπὸ ἓν

να ἐντιμὸν ἀνθρώπον εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ κλέψῃ πενήντα χιλιάδες τάλληρα. Ἐλα ἔστα συλλογικά σου, παιδί μου. Εἰπέ: «Μοῦ ἔκλεψαν τὸ μαχαίρι μου, τὸ σκούφο μου.» Ἄλλὰ πενήντα χιλιάδες τάλληρα; Χά, χά, χά! Ὁρατο παραμῦθι! Καὶ ποῖος λοιπὸν κατώρθωσε νὰ βγάλῃ ἀπὸ σὰς πενήντα χιλιάδες τάλληρα;

Βαλεντίνος.— Ἐνας ἀνθρώπος ὀνομαζόμενος Πονηρῖδης, ὁ ὅποιος ἄλλοτε ἦτο ὀπηρέτης μου, καὶ προχθὲς τὸν συνήνησα εἰς μίαν ἄμαξαν.

Ὁ Βαίλος.— Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς Ἀστυνομίας, ἡ ἄμαξᾳ αὕτη ἀνήκει εἰς τὸν κύριον Μαρκησίον Δελά-Πονηρῖδ.

Βαλεντίνος.— Μάλιστα, εἰς τὸν Πονηρῖδην. Ἄπιστος ὀπηρέτης, εἰς τὸν ὅποιον ὁ πατέρας μου εἶχεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην, κλέπτης, μασκαράς...

Ὁ Βαίλος.— Σιωπή! Νὰ ὀμιλῆτε μὲ σεβασμὸν περὶ ἐνὸς εὐπατρίδου, ὁ ὅποιος διὰ τῆς μεγαλοπρεπειᾶς του καὶ τῆς ἐλευθεριότητος του, κατέκτησε τὴν ὑπόληψιν συμπάσης τῆς Βιβακίρης! Πρόσωπα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς δράσεως τοῦ κυρίου Μαρκησίου, εἶνε πολυτίμητα διὰ τὸ Κράτος. Σεῖς τί ἔχετε νὰ ἐπιδείξετε;

Βαλεντίνος.— Κύριε Βαίλε... Ὁ Βαίλος.— Σιωπήσατε! ὁ κύριος Μαρκησίος δίδει γέυματα εἰς τὸν Ἐπαρχον, εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν, εἰς ὅλα τὰ ἐπίσημα πρόσωπα, τὰ ὅποια ἔρχονται νὰ διασκεδάσουν εἰς τὴν Πανήγγυριν. Ἡ τράπεζά του εἶνε πολυτελεστάτη, ὁ μάγειρός του ἀπαράμιλλος, οἱ οἶνοί του, κατὰ τὴν γνώμην μου.

Βαλεντίνος.— Ἄλλὰ μὲ τὰ δικὰ μου χρήματα... Ὁ Βαίλος.— Σιωπή! Χθὲς τὸ βράδυ ἄνοιξε τὸν χορὸν μὲ τὴν κυρίαν Βαλίαν, τὴν σύζυγόν μου. Οἱ οἶνοί του, τοὺς ὅποιους φέρει ἀπὸ τὸ Σκιωνέφ...

Βαλεντίνος.— Μὲ τὰ χρήματά μου, μὲ τὰ χρήματά μου... Ὁ Βαίλος.— Μὰ θὰ σιωπήσατε ἐπιτέλους; Ἐως πότε, ἄθλιοι ἀλήται, θὰ χύνετε τὸν βόρβορον τῆς συκοφαντίας κατὰ τῶν ἐνδοξοτέρων κορυφῶν τῆς ἀριστοκρατίας μας;... Ὅπως ὁ βδελυρὸς καὶ ἔρπων σῆλιαγχος ἐκλέγει, διὰ νὰ ἐκχύσῃ τὸν σιελόν του, τὰ ὠραιότερα ρόδα τῶν κήπων μας... οὕτω καὶ σεῖς... καὶ σεῖς... ἄς εἶνε! Ἡ ὑπόθεσις σὰς εἶνε καθαρά. Συνελήφθητε διὰ κλοπὴν, καὶ θὰ κρεμασθῆτε, ὅπως σὰς ἀξίζει. Οἱ τόποι, ὅμως ἀπαιτοῦν νὰ εὐρεθῇ προτιότερα τὸ θῆμα τῆς κλοπῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλημάτου. Μὴν ἀνησυχῆτε ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ τα εὕρω... Δεσμοφύλακες, ὠδηγήσατέ τους πάλιν εἰς τὴν φυλακὴν.

(Ἐπεται συνέχεια) ΔΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Louis Morin

Η'

Ἦλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς κουρᾶς τῶν προβάτων. Καθὼς ξεύρετε, τὸ καλοκαίρι, ποὺ κάμνει ζέστην, ὁ κουρευτὴς ἐλευθερώνει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὸ πολὺ μαλλί των, τὸ ὅποιον ἔχει καιρὸν νὰ ξαναμεγαλώσῃ πρὶν ἔλθῃ ὁ χειμῶνας.

Πρῶτα ἐλούσαν τὰ πρόβατα ἐστὶ ποταμάκι ἐστὶ πὸ ρηχὸ τοῦ μέρους, γιὰ νὰ καθαρισθῇ καλὰ τὸ μαλλί, ἀπὸ τὴ σκόνη ποὺ εἶνε κολλημένη ἐπάνω.

Ἐπειτα ὁ κουρευτὴς ἐπῆρε τὴν ψαλλίδα του καὶ ἀρχισε τὸ κούρευμα. Χράπ! χράπ! χράπ!

Τὰ μαλλιά, ἀσπρά καὶ καθαρά, πίπτουν κάτω καὶ σωριάζονται γρήγορα. Τὰ κοιμένα τὰ πρόβατα στέκονται ἤσυχα καὶ τὰ κούρευουν μὲ τὴν συνειθισμένην των ἡμερότητα.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα ποὺ ἐκουρεύθησαν ἦταν καὶ ὁ Ἀσπροῦλης. Τὰ ἔχασε, ἔκαμνε σάστισμένος, ἀμα αἰσθάνθηκε τὸν ἑαυτὸ του ἔτσι γυμνὸ.

Ὁ Γιαννάκης, διὰ νὰ τον παρηγορήσῃ, τὸν ἐπῆρε ἐστὴν ἀγκαλιά του. — Σοῦ κακοφαίνεται, Ἀσπροῦλη μου, τοῦ λέγει, ποῦ δὲν ἔχεις πιά τὴν ὠραία μάλλινη καὶ σγουρὴ φορεσιά σου; Ἐννοία σου, χρυσὸ μου, νὰ ἴδῃς ποῦ θὰ σου ξαναγίνῃ, καὶ θὰ εἶσαι πιδ εὐμορφος ἀπὸ πρῶτα.

Χράπ! χράπ! χράπ! Ἡ ψαλλίδα ἐδούλεψε σχεδὸν ὡς τὸ βράδυ.

Τὰ κομμένα μαλλιά ἐσχημάτισαν κάτω ἓνα μεγάλο-μεγάλον σωρὸ.

Ἡ Μάρω ἐαπλώθηκε ἐπάνω, σάν νὰ ἤθελε νὰ κοιμηθῇ.

— ὦ, λέγει, τί ὠρατὰ στρώματα ποῦ θὰ κάμω με μὲ αὐτὸ τὸ μαλλί!

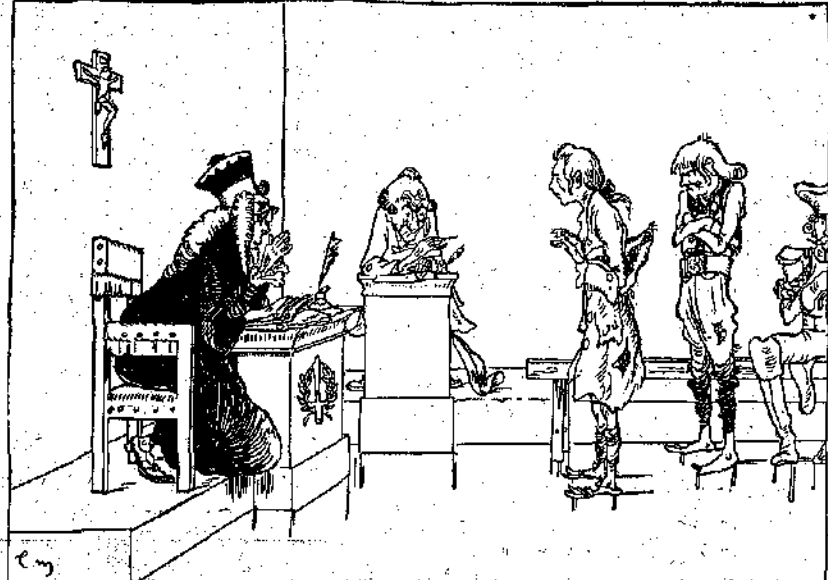
Ὁ Γιαννάκης, πάλι βεβαίονει, ὅτι μὲ μεγάλη του εὐχαρίστησι εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ κάμνη τοῦμπες, ἐπάνω σὲ τόσο μαλακὸ σωρὸ.

Καὶ ἡ Σερπετῆ; ἡ γατούλα; βρισκεῖ πολὺ τοῦ γούστου τῆς αὐτὸ τὸ ζεστὸ καὶ ἀπαλὸ κρεβάτι.

(Ἐπεται συνέχεια)

Ἡ ΚΥΡΑ ΜΑΡΩ

«Ἄν δὲν ἐκλάψατε, δὲν θὰ σὰς εἶχαν εἰς τὴν φυλακὴν.» (Σελ. 380, στλ γ')

ἀνεμον, κάτισχοι καὶ ἔλεσινοι, ἐξηκολούθουν τὴν ὁδοπορίαν διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Ροδανῶ, ὡς ὅτου εὐρέθησαν ἔξαφνα μίαν ἡμέραν εἰς τὴν διάσχησιν ἐμποροπανήγγυριν τῆς Βιβακίρης.

Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὰς πλατείας, εἰς τὴν προκουμαίαν, ἐμνημονία πλῆθος ποικίλου καὶ πολυθάρυτον, καταπνίγον διὰ τοῦ ἀλαλαγμοῦ τοῦ τῶν παφλασμῶν τοῦ ὄργιλου Ροδανῶ.

Καθημερινῶς, τὰ κλοῦρια τοῦ ποταμοῦ ἀπετίβαζον κόσμον, ἐρχόμενον ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἀπὸ τὴν Γερμανίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ὀλλανδίαν. Ἄλλα πλοῖα, ἐρχόμενα ἀντιθέτως, ἔφερον πλῆθι ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν καὶ ἀπὸ τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ἔλοι αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι κατεσκήνουν, ἐφώνιζαν, ἐπωλοῦσαν, ἔδλεπαν τοὺς ἰθλοποιούς, ἔτρωγαν εἰς τὸ ὑπαιθρον ἢ ἐχόρευαν μὲ μουσικὴν.

Ὁ, πόσον σκληρῶς ἐβασάνιζε τὸν Βαλεντίνον καὶ τὸν Γιαννίδον ἡ θέα τῶν

Ὁ Γιαννίδς θέλει νὰ ἴδῃ τὸν μεγάλον αὐτὸν ἄρχοντα... Ἄλλὰ μὲλις τὸν βλέπει, καὶ νά, τρέχει ὀπισθεν τῆς ἄμαξῆς, φωνάζων:

— Κλέφτης!... πιάστε τον! Ὁ Βαλεντίνος κυττάζει καὶ αὐτὸς, καὶ ἀμέσως ἀρχίζει νὰ τρέχῃ καὶ νὰ φωνάζῃ ὅπως ὁ Γιαννίδς:

— Πιάστε τον!... Κλέφτης! Ἄλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ πλῆθους, οἱ ὅποιοι δὲν ἔνοσθον καλά-καλὰ τί συμβαίνει, τρέχουν καὶ αὐτοὶ καὶ φωνάζουν:

— Κλέφτης!... Κλέφτης! Αὐτὸ ἀρκεῖ διὰ νὰναστατώσῃ ὅλον τὸν κόσμον. Καὶ ἔσοι εὐρισκοντιο πλέον εἰς ἐκεῖνον τὸν δρόμον, τρέχουν ἀκολουθοῦντες τοὺς ἄλλους καὶ φωνάζοντες:

— Πιάστε τον!... κλέφτης! Ἡ ἄμαξᾳ φεύγει μὲ μεγάλον καλπασμὸν πρὸς τὴν Ταρασκόναν. Ὁ Βαλεντίνος καὶ ὁ Γιαννίδς, τρέχοντες μὲ ὄλην

**Η ΚΑΤΑΡΤΙΣ ΤΩΝ ΔΑΡΩΝ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1902**

Είς την Κληρωτική έτιθέσθαι οι αριθμοί 1 έως 2978, οι αντιστοιχούντες προς τους αριθμούς των αποδείξεων πληρωμής τας όποιες έλαβον οι πληρωσάντες την συνδρομήν των δια τὸ έτος 1902 εντός της ταχθείσης προθεσμίας (15 Μαρτίου 1902). Έκληρωθήσαν δι' ώς εξής :

Ο αριθ. 642	έκέρδισε τὸ χρυσοῦν φρολόγιον.	82	226	554	1050	1629	2456
« 56	έκέρδισε μίαν σειράν τῶμων Διαπλάσεως (1879—1901).	110	285	658	1091	1691	2509
« 1414	έκέρδισε μίαν σειράν τῶμων τῆς Βιβλιοθήκης.	146	307	810	1213	1879	2611
« 482	έκέρδισε τὴν Ἑλλην. Ἱστορ. Παπαρηγοπούλου.	172	401	815	1237	2154	2748
« 1327	έκέρδισε 4 τῶμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.	207	494	972	1546	2480	2757
« 76	έκέρδισε τὸ Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικὸν Ἀγγ. Βλάχου.	15	413	699	1014	1660	2176
« 148	έκέρδισε τὴν αὐσκευὴν γοαφείου.	17	430	706	1053	1682	2181
« 1233	έκέρδισε 3 τῶμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.	52	435	718	1137	1699	2200
« 1063	έκέρδισε 3 τῶμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.	88	443	719	1167	1703	2214
« 176	έκέρδισε τὸ ἔξυπνητήριον ὀρολόγιον.	93	446	733	1181	1728	2223
« 934	έκέρδισε τὸ Ἑλλ. Λεξικὸν Πάναρη.	123	457	740	1204	1771	2244
« 333	έκέρδισε μίαν εἰκόνα καλλιτεχνικὴν.	136	467	759	1228	1854	2263
Οἱ ἐπόμενοι 18 ἀριθμοὶ	έκέρδισαν ἀνά μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς Διαπλάσεως τοῦ προσηχοῦς ἔτους 1903.	173	511	792	1244	1858	2299
49	201	750	1113	1611	2372		
83	219	873	1405	2090	2460		
196	488	938	1524	2174	2647		
Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ	έκέρδισαν ἀνά δύο τῶμους τῆς Β περιόδου τῆς Διαπλάσεως.	1	371	785	974	1401	2130
67	351	672	973	2045			
77	416	751	1200	2170			
162	557	888	1793	2225			
281	584	941	1946	2754			
Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ	έκέρδισαν ἀνά πέντε τῶμους τῆς Α' περιόδου τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν τιμημένων 1 φρ.	22	393	789	1006	1416	2215
35	304	738	1028	1553			
131	411	941	1071	1948			
143	546	953	1111	2050			
266	551	985	1353	2362			
Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ	έκέρδισαν ἀνά ἓν ἀντίτυπον τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης.	31	422	794	1029	1422	2237
181	461	739	1036	1704			
275	571	876	1052	1955			
278	630	967	1427	2773			
343	684	981	1530	2830			
Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ	έκέρδισαν ἀνά ἓν ἀντίτυπον τοῦ Πυρρασιώλου.	36	447	799	1035	1444	2246
5	674	961	1630	2212			
312	729	1043	2100	2349			
585	817	1305	2142	2443			
660	947	1413	2193	2548			
Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ	έκέρδισαν ἀνά ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φωτός» τοῦ φθόνου.	44	464	803	1062	1475	2302
55	209	858	1169	1871			
62	299	886	1260	2426			
71	408	891	1580	2613			
154	648	1083	1812	2739			
Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ	έκέρδισαν ἀνά ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας».	73	501	830	1143	1498	2316
134	496	745	1326	2654			
139	574	808	2049	2678			
182	681	1223	2072	2780			
287	730	1814	2261	2846			

780	988	1393	1748	1985	2379		
781	993	1399	1749	1995	2380		
782	996	1403	1750	2000	2390		
787	997	1488	1752	2001	2405		
791	999	1491	1755	2002	2408		
795	1000	1493	1756	2004	2437		
797	1003	1497	1758	2009	2468		
800	1005	1500	1760	2016	2470		
802	1015	1502	1761	2022	2491		
805	1016	1506	1770	2025	2503		
828	1129	1507	1772	2029	2583		
829	1135	1508	1777	2032	2589		
839	1138	1514	1783	2042	2591		
843	1142	1515	1796	2094	2694		
848	1148	1516	1805	2098	2709		
853	1151	1519	1819	2102	2710		
855	1152	1563	1831	2104	2712		
857	1163	1565	1835	2113	2717		
863	1271	1575	1838	2125	2719		
897	1272	1582	1839	2127	2790		
899	1274	1584	1845	2132	2799		
911	1275	1587	1860	2185	2802		
913	1281	1653	1873	2187	2803		
914	1282	1654	1895	2190	2809		
917	1283	1655	1909	2199	2812		
923	1296	1661	1944	2208	2856		
929	1301	1678	1921	2211	2877		
930	1375	1681	1923	2217	2882		
933	1376	1685	1925	2220	2898		
934	1378	1688	1931	2234	2934		
986	1388	1745	1974	2319	2954		
987	1391	1746	1984	2323	2960		
Οἱ ἐπόμενοι 300 ἀριθμοὶ	έκέρδισαν ἀνά ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φωτός».	6	340	695	1060	1329	1662
16	344	715	1063	1330	1669		
37	357	731	1067	1337	1686		
45	363	732	1074	1341	1695		
50	381	744	1079	1347	1700		
53	382	747	1081	1348	1705		
58	388	753	1099	1387	1712		
65	390	758	1104	1392	1718		
72	394	783	1112	1396	1721		
75	403	793	1115	1406	1730		
78	410	818	1116	1415	1734		
86	417	819	1123	1424	1738		
90	424	824	1140	1430	1759		
97	426	838	1147	1435	1764		
106	438	845	1155	1447	1776		
107	440	852	1158	1453	1785		
120	454	856	1162	1455	1791		
125	466	864	1173	1461	1799		
128	470	870	1178	1467	1802		
133	475	887	1188	1473	1808		
135	482	888	1191	1484	1816		
137	491	889	1196	1509	1822		
141	505	894	1205	1522	1847		
144	506	895	1208	1523	1849		
150	508	908	1207	1527	1850		
157	519	918	1216	1531	1884		
163	525	925	1219	1544	1891		
165	530	940	1221	1548	1893		
168	543	943	1222	1550	1894		
171	544	949	1230	1555	1937		
178	552	953	1239	1567	1949		
203	567	966	1247	1574	1941		
220	570	969	1255	1602	1947		
232	575	978	1268	1606	1951		
239	580	980	1280	1613	1952		
248	594	989	1288	1619	1953		
249	603	1004	1289	1620	1957		
250	607	1017	1293	1623	1960		
259	613	1026	1304	1627	1962		
262	635	1027	1308	1628	1965		
289	636	1030	1311	1632	1969		
295	646	1033	1312	1635	1987		
303	669	1043	1315	1636	1989		
329	677	1049	1320	1640	2031		
335	680	1054	1321	1644	2044		

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΕΥΤΗΡΗ τὴν εβδομάδα, τὸ Δακτύλιον ἐπετίθει τὴν «Ἀθηναϊκὴν Ἐπιστολήν.» Ἄλλ' ὅ κ. Φαίδων πιστεύει ὅτι οἱ φίλοι μας δὲν θὰ δυσαρτέσηθουν διότι ἀντὶ τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ ἑκαστοῦ θὰ ἔχη τὸ ὄνομα τῆς «Διαπλάσεως», ἄλλος μὲν καὶ ἄλλος μικρὸν, ἀλλὰ ὅπως τῆς εὐνοίας, τὴν ὁποίαν τῷ ἔδωκεν ἡ Τύχη.

Διὰ τὸν ἴδιον λόγον, καὶ ὁ χώρος τῆς Ἀλληλογραφίας μας εἶνε σήμερον πολὺ περιορισμένος, ὥστε εἰς ὄλιγας μόνον Ἐπιστολάς θάκαυτησώ, καὶ δι' ἄλλων.

Φίλοι μου Ἀλέξ. Δ. Μακρόπουλε, σὲ δέχομαι πολὺ εὐχαριστῶς ἀλλὰ τὸ φευδώνυμον Ἄλτρις τοῦ Ἀπίριου δὲν εἶνε πλέον ἐλεύθερον καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ ἐκλέξῃς ἕν ἄλλο.

Ἔχω ἔμπροσ μου Φιλολογικὴν Ἰδίαν [ΕΞ] ἔρετὴν Ἐπιστολάς σου πλῆρως ἀγάπης. Ἐν πρώτοις σὲ συλλυποῦμαι διὰ τὸν θάνατον τοῦ βίου σου.

Ἐλπίδα ὅτι ἔσται καὶ αἱ παραγγελίαι σου ἐτελεσθησάν. Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὴν πρόθυμον ἀναγνώσιν τῆς συνδρομῆς· εἶσαι πάντοτε ἐκ τῶν πρώτων.

Ἐκάποιος δέκα πάντα χρόνον ἔγραψε μίαν ὀρασίαν Ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Φαίδωνα καὶ τοῦ ἔστειλεν ἕνα χαρτίμακρον ποιητικῶν διὰ τὴν ἀδελφοφίαν του. Ὁ κ. Φαίδων εὐχαριστήθηκε πολὺ καὶ μετὰ τὰ δύο, ἄλλα δὲ αὐτῆ ἡ ἀνωμυρία.

Ἡ ἔγγραφος ὑπόσχεται διὰ τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, ἡ ὅποια τόσον σ' εὐχαριστῶς, Κρόταλε, ἢτο ἀναγκαῖα ἀλλὰ θὰ ἦτο περιττὴ καὶ διὰ τὰς ἀπαντήσεις τῶν Μ. Μυστικῶν. Βεβαίως εἶνε πολὺ ἀσχημον καὶ ἀπερίεττον νὰν ἐγράψῃ κανεὶς ἀπὸ ἄλλα τεσσάρων ἀπαντήσεων· ἀλλ' ἐδῶ δὲν πρόκειται περὶ Διαγωνισμοῦ, καὶ δὲν ἐδιδιχαθῆ κανεὶς πρὸς μόνον... ὁ κλέπτης!

Μι' ἀλεπού, πούχε νὰ φάγῃ δρυθᾶκι ἕνα μῆνα κ' εἶχε σπᾶση ἀπὸ τὴν πείνα.

Ἐτυχε νὰ ἰδῇ ἡ κατιμένη σὲ καλύβα σφαλισμένη, μὴ κοττοῦλα κρέμασμένη.

Ἀπὸ μιά σχισμάδα ἐμπήκε κ' ἔφαγε καλά κ' ἐπρόσθη, ἀλλὰ δὲν συλλογισθῆ, σάν πρῶτη, πὼς θὰ νὰ ἐβγῇ ἀπὸ τὴν στενὴ τὴν τρύπα, καὶ τὸ στήθος τῶρα ἐκτύπα.

κλαίοντας, πού θε νὰ ἐλθουν ἐκεῖ μέσα νὰ τὴν πιάσουν καὶ ἐυλιέε νὰ τὴν χορτάσουν!

Ἄπ' ἐκεῖ τὸ ἐπέρασσε, κ' ἔτσι τῆς λέει, σάν τὴν ἀκουσε νὰ κλαίῃ!

«Μεῖνε τώρα αὐτοῦ μέσα, ὅς νὰ γίνῃς ὅπως πρῶτα...»

δηλαδὴ πρὶν φᾶς τὴν κόττα!

Τὸ ΣΗΜΑ

Αὐτὴν, καθὼς καὶ τὴν προηγούμενην ἐβδομάδα, μὴ ἔγραψαν Ἰνδουιστικῶς ὑπὲρ τοῦ σηματοῦ αἱ ἐξῆς: ἡ Ναυτοπολίς τῆς Ἀνδρου (ἡ ὁποία προτείνει ὡς σῆμα κατὰ ποιητικῶτατον) ἔν ἄνθος ὁρισμένον καὶ φεύτικον, πού νὰ το φερρῶν ὄμοιο, προμηθεύονται αὐτὸ ἐκ τοῦ γραφείου μου.) — ἡ Λιοντοσκίπης Ἀίρη καὶ ἡ Ἀριστοκρατικὴ Ρομαντικὴ, αἱ ὁποῖαι ἀνωμυνοῦν νὰ το φερρῶσιν. — ἡ Ἀνδρεία Σουλιάτικη ἡ ὁποία ἐρωτᾷ: «ὅς ἔχωμεν τὴν τιμὴν νὰ το φερρῶσμεν κατὰ τὴν Εἰκοσιπενταετηρίδα σου;» — ὁ Βασίλειος τῆς Ροδόπης, θέλων τιμῆσαν ἐν εἰδῆ κερρίδος ἀγύρας μετὰ τὴν τίτλον τοῦ προοδικῶ· — τὸ Ἐπικρινὸν Ἄρωμα τὸ ὁποῖον φρονεῖ, διὰ τὸ σῆμα θὰ ἐλάσθη πολλοὺς νὰ ἔγγραψον συνδρο

μπουριστήν, τὸν ὁποῖον γνωρίζει ἐξ ὄψεως; — ἡ Ἀθῶν Καρδία εὐχαριστεῖ τὸ Ἰβρίον Χαθάρη διὰ τὰ συγγραφήματα, τὰ ὅποια τῷ ἀνακολληθεῖ, καὶ ζητεῖ τὴν αὐτῶν καταμαγευθεῖσα δὲ ἐκ τῶν ὀραίων Μ. Μυστικῶν τὸν Ἀπορότον τοῦ Νέστορος, τῷ στέλλει ἄκρια συγγραφήματα — ἡ Μαρίδα τοῦ Εὐρίπου κτυπῆ μίαν καρθάναν διὰ τὴν Ἀμαρυλλίδα (νὰ τὰ μαξ 1) καὶ ἔνα τενεκὲν διὰ τὸν Χαλιμίδα Λιμοκοτόρον ζητεῖ δὲ τὰ ὀνόματα τοῦ Κροχάλου καὶ τοῦ Ρακοκλέκτου τῶν Παριῶν δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν — τὸ Ἀθαβύρον Ρόδου καὶ ὁ Λωλὸς Διάβολος συλλυποῦνται θερμῶς τὸν Ρόδιον Δόκιμον διὰ τὸν θάνατον τοῦ προφητοῦς του πατρός ὃς πρῶτος δέχεται τὴν ὑπό τοῦ Ἐρ-θροῦ Νέγρου, Χαλιμίδου Λιμοκοτόρου καὶ Κουσιμόδου προκαθεῖσαν ἀλλολογορησίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολάς των — ἡ Δρόσον τῆς Ἐρ-θροῦ ἀσπάζεται τὴν Ποιμενίδα τοῦ Παναχα-ἰκοῦ, καὶ διατὶ δὲν ἐνὶ βλέπει πλέον, μήπως θὰ κατοικήσῃ τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Παναχαϊκόν; — ὁ Ὀβελισκος τῆς Κλεοπάτρας χαρετῶ τὸν Κου-ασιμόδον καὶ ζητεῖ τὴν διευθυνσίν του — τὸ Δουλοῦδι τῆς Καρδίας χαρετῶ τὸν Ἀγγε-λοῦ τῆς Ἀγάτης καὶ τοῖ ἐρωτᾷ τί κάμνει τὸ χαριτωμένον του ἐταβελθάκι Ἰάσον — τὸ Ζιζάνιον Γυμνασίον χαρετῶ τὸν Λωλὸν Διάβολον — τὸ Κετρί πληροφορεῖ τὸν Ἀθητηῶν Ἐλ-ληνα ὅτι δέχεται πολὺ εὐχαρίστος τὴν προ-αβαῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολὴν του τὸν δὲ Γαρτισιμιστικὸν θεὶ ποτὲ ἕως τῶρα δὲν ἐκέτελεσε χρεῖα. . . σιλλας — αἱ λοιπαὶ εἰς τὸ προσεχές.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλ-λάξουν ὁ Ἐξοριστος Ναπολέων μετὰ τὴν Ἀθῶν Καρδίαν καὶ Ἰβρίος Ἐπιπίδος — ὁ Πατατρακ μετὰ τὸν Ἀριελ καὶ Κετρί — ὁ Ἰσημεριδὸς τοῦ Κόμου μετὰ τὸν Γλυκόλαλον Ὀνον, Κροδῆν, Χαλιμίδα Λιμοκοτόρον, Μικρὰν Γαλαϊανήν καὶ Μονοσάνδαλον Ἰ-άσωνα — ὁ Ὀβελισκος τῆς Κλεοπάτρας μετὰ τὸν Φιλοδοτον Μακεδόνα — ὁ Ἰσθιδὸς τοῦ Παναγῆ μετὰ τὴν Σιωπηλὴν Νύκτα — ὁ Συμγραφεὸς Κόπος μετὰ τὴν Κωπυλάτιδα Κύ-θρου καὶ Ἀελαϊδίστραν — ἡ Λάτρις τοῦ Ὄ-ραίου μετὰ τὴν Ἐσμεράδα, Ἐσπερινούσαν, Ἀμαρυλλίδα, Σιρ-Ἰά-Φαλουά, Ἀγνήν Φι-λιαν καὶ Ἀρχικαλαμπουριστήν — ὁ Ἡλεκ-τριδος μετὰ τὸν Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάτης καὶ Γλυκόλαλον Ὀνον — τὸ Ὀρειον Θερυῆς Νυκτὶ μετὰ τὴν Διοσησάδα Πηγῆν, Σιρ-Ἰά-Φαλουά, Ἐνθουμῶ, Δαρτην Ὀνειρων καὶ Ζιζάνιον Γυμνασίον — ἡ Κόρη τοῦ Σερμιδ-ου μετὰ τὸ Σερμιδιώτην, Δουκισσαν τῶν Σα-λότων, Βεατρίκην, Ἀρῆν τοῦ Παρνασσῶ καὶ Πίθηκον τοῦ Βορρέου — ὁ Δωρητῆς Ὀνεί-ρων μετὰ τὴν Ἀνδρᾶν Δάμην, Ἄνθος Μαίον, Ἀριστέα, Θεὸν τῆς Θαλάσσης καὶ Νέαν Ζω-ήν — ὁ Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος μετὰ τὴν Ἀ-θῶν Καρδίαν, Ἐπιπίδα τῶν Αὐστουχῶν, Σπαρτιάτιδα Χελωνίδα, Δουλοῦδι τῆς Καρ-δίας καὶ Σεβιδουμένην — τὸ Σπηλαϊον Δοξα-πατρή μετὰ τὴν Λάτριδα τοῦ Ὄραίου, Ἀγαμέ-μενο Σπέρτο, Κυνηγὸν τῶν Αἰγάρων, Ποι-μενίδα Μυρῶ καὶ Ἐλληρικὸν Ἀδσημα — τὸ Βαρίον Ἄρωμα μετὰ τὴν Ζουλίτταν, Κί-τρινο Νότιμον, Ψάρον Δούλαν καὶ Ἀριστον Ποδολάτην.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διά-λασις πρὸς τοὺς φίλους της: Τόδδα, Μυστηριῶ-δη Φίων, ἐλήθησαν (ἔστειλα) Σπηλαϊον Δοξαπατρή, Ἀρῆν τῆς Κερκίρας (ἔγινε κα-λά; ὄρατὶ ἡ σημερινὴ σου πληροφορία διὰ τὰς ἄλλας δὲν εἶχ' ὅσον) Ἀρχικαλαμπουριστήν μετὰ Ἄναγλις δὲν ἔχει οὐτὲ μυστικὴν οὐτὲ φῆρον) Χαριτωμένην Μουρίτταν, Ὀρειοπό-λον Ψυγῆν (δὲν εἶνε δυνατὸν, δὲ τοὺς παῖδας; εἰδὶ εἶμαι εὐχρηστικός) Βαρίον Ἄρωμα (ἔ-στειλα) Βοσκὸν τῆς Ροδότης (ἢ περὶ τῆς κ

ἔρωτας δὲν εἶνε συδρομηρικῶ) Μανταρινοπά-ρον (μὰ δὲν ἔτυχε νὰ ἰδῆ; διαθήλωσιν ἀπὸ κα-νένα παράθυρον, νὰ καὶ τὴν περιετρήσῃ;) Ἀ-μαρυλλίδα (λοιπόν, τί ἀπέγινε; δὲν τὸ πισ-τεῖν νὰ σοῦ ἐκρίμασαν. . . τὴν παραθήλωσιν!) Νου-τοπούλαν τῆς Ἀρῆν (ἔστειλα). Ἐθῶν Ἰ-βλῶνα (ἐλήθησαν, εὐχαριστῶ, ἀλλὰ προσπά-θησε νὰ μου γράψῃς συγνεύρα). Βεατρίκην, Φιλοσοφον Νεάνιδα, Ρόδιον Ἰππιδῆν (ἔ-στειλα) Ἰωάννην Β. Οἰκονομοπούλον ([Ε] δὲ τὴν ὀραίαν περιγραφήν τῆς ἐκδρομῆς, τὴν ὁποίαν μετὰ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἀνέγνω-σα) Μαρίδαν τοῦ Εὐρίπου (καὶ ποῦ νὰ ἔξευ-ρις, θεὶ ἡ καθυστέρησις προῆλθεν ἀκριβῶς ἐκ τῶν ἐκλογῶν, αἱ ὅποια, . . . σοῦ ἔστολίσαν τὸ-σον 1) Ἀθαβύρον Ρόδου ([Ε] διὰ τὴν ὄραση-τάτην ἐπιστολήν) Δρόσον τῆς Ἐρθροῦ, Λω-λὸν Διάβολον ([Ε] διὰ τὰ ὄρατὶ πού μου γράφεις καὶ ὁ εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἀκρίβους ἐ-νεργείας; δὲ σὲ παρακαλῶ μόνον νὰ μου γρά-φῃς καθαρώτερα, διότι τὸ γρήμινόν σου με δυσ-κολεῖν) Ὀβελισκος τῆς Κλεοπάτρας, Δου-λοῦδι τῆς Καρδίας (βραβεῖον ἔστειλα: εἶμαι βεβηκία διὲ πολὺ γέγηρος δὲ συμπληρώσῃ τὸ Ἄρθρον Βραβεῖον) Ζιζάνιον Γυμνασίον, Ἀρῆν τοῦ Παρνασσῶ, Κετρί, Ἀρῆν τοῦ Κάμπου (ἐλήθη) Μελαχροινὴν Γληνώπιδα κ.λ. κ.λ.

Εἰς ἕσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 29 Νοεμβρίου θάκαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 18 Ἰανουαρίου

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἀπὸ καὶ ὁποῖον δὲν νὰ γράψω-εἰς λύσεις των αἱ διαφωνήσαντες, πολεῖται ἐν τῷ ἡμερῶν μας εἰς φυλάκισον, ὡς ἕκαστος περιεργὸς θὰ φάλλῃ καὶ τιμᾶται φρ. 1

374. Αεξίγρηφος

Ἰδωμεν εὐθὺς τὸ πρῶτον, καὶ τὸ δευτέρον μου εὖ
 Τὸ δὲ θηλυκὸν συρτάς . . .
 Εἰς τὸ σύνολον, ὁ λῶκος,
 Ἡρακλῆς ἀποκαλυφθῆς,
 Κ' εἶπατε μετ' εὐλαδίας: Προκινῶ σε, Βασίλευ!
 Ἐστὴν ὑπὸ Στρατῆμον Κασσωλῶν

375. Μεταγραμματισμός:

Βάλε βίττα, βγάλε μὲ
 Καὶ δὲ ἰδῆς εἰς τὴν σιγήν,
 Τοὺς Βουλήτρους μου νάρισω
 Κ' ἔνα ἀρῆκι νὰ σοῦ ψήσω.
 Ἐστὴν ὑπὸ Στρατῆμον Κασσωλῶν

376. Ἀνύγημα.

Μὴν ἐρώτησιν θὰ κάμω, πλὴν δὲν εὐρέστε γὰρ
 [ποιῶν]
 Μ' ἔνα, ἔχοντα μητέρα, ἥτις εἶνε πενθερὰ
 Τῆς μητρὸς τῆς ἰδιῆς μου, — ἀπαρτήσατε
 [λοιπόν]

Παίσι σέσας μὰς συνδέει, . . . ὅτι το βρήτε μὴ χαρὰ
 Ἐστὴν ὑπὸ Στρατῆμον Κασσωλῶν

377. Ρόμβος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον ὑπάρχει μετ' Ἀρῆων.
 Τὸ δευτέρον μου πρῶσσις μία τῶν δυσυλλάθων.
 Τὸ τρίτον εἶνε, φίλτατε, ἀπλοῦ, οὐσιαστικόν
 Τοῦ ρήματος ἀνέχομαι εἰς γένος θηλυκόν.
 Τὸ τέταρτον εἶνε Θεὸς ἀπ' τὴν Μυθολογίαν.
 Τὸ πέμπτον μου εὐ ἀβροσιμ παρουσιάζει ἀνθρώ-
 [πιον].

Ἐξείρηται τὸ ἔκτον μου δὲ ἰδῆς τὴν πρῶταν,
 Καὶ οὕτω Ρόμβος γίνεσθαι, θεὶ με μέγαν κίπον.
 Ἐστὴν ὑπὸ Στρατῆμον Κασσωλῶν

378. Κυβόλαξον.

Ἐστὴν ὑπὸ Στρατῆμον Κασσωλῶν

379-381. Λογοπαίγνια.

1. — Ποία ὄρη δὲν εἶνε γραμμῆνο εἰς τὸν χάρτην;
 2. — Ποία πόλις ἀποτελεῖται ἀπὸ στίγια θεο-
 σαλτικῶ;

3. — Ποία πόλις σὲ διατάσσει νὰ γίνῃς Δ;
 Ἐστὴν ὑπὸ Στρατῆμον Κασσωλῶν

382. οὐρῆν Μίγδην.

Ἐστὴν ὑπὸ Στρατῆμον Κασσωλῶν

383-384. Μεταμορφώσεις.

Ὁ ὄρθνός διὰ 5 μεταμορ. νὰ γίνῃ μίσος
 Ὁ ἔσπος διὰ 5 μεταμορ. νὰ γίνῃ λόκος
 Ἐστὴν ὑπὸ Στρατῆμον Κασσωλῶν

385. Μεσοσιχίς.

Τὰ μεσαία γράμματα τῶν ἑξαπομένων λέξεων
 ἀποτελοῦν ἄρχαιον γωμικόν:
 1, Μάνης, 2, Ἐπίσημος Τρῶς, 3, Βασίλευς,
 τῆς Σπέρτης, 4, Σύνδεσμος συμπλεκτικός, 5,
 Βασίλευς τῆς Κρήτης, 6, Ἀρχαία Βασιλείσα,
 7, Ρήτωρ, 8, Βασίλευς, 9, Φιλόσοφος.
 Ἐστὴν ὑπὸ Στρατῆμον Κασσωλῶν

386. Γρίφος.

μα
 τ
 μ α τ λ τ
 μ α τ ο λ φ Ρ Ν
 μα μα τ τ
 μα
 Ἐστὴν ὑπὸ Στρατῆμον Κασσωλῶν

ΑΥΞΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀδελφῶν τοῦ φύλλου 40.

454. Ἴθνος (Ἔβη, Κῶς.) — 455. Θαλλό-βιά-
 λω. — 456. Ἄνευ-εὐν. — 457. Ὀρος-ὄρα

459. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ 458. ΕΝ-ΝΕ-Α
 Ρ ο Ε ΝΕ-Α Ἰ-ΡΑ
 Ι γ τ Ο Α-ΡΑ-ΑΗ

Σ υ χ Η
 Τ τ ο Τ 459. Οἱ γενοσσι
 Ο ρ ρ Ο 463. ὀ') τῆ ἀνα-
 Φ ο ο Λ 463. ὀ') τῆ ἀνα-
 Α Ε Ε πρῶτα, λίτρα, ἀ-
 Ν Ν Μ ριστος, κρῆτος, μω-
 Η Ο Ε ριστο, κρῆτος, μω-
 Σ Σ Σ λατῆ διὰ τοῦ ΓΕΙ:

460. Οἱ γενοσσι
 (εἶνε ὡς η.) — 461-
 463. ὀ') τῆ ἀνα-
 λατῆ διὰ τοῦ Ρ, Α:
 πρῶτα, λίτρα, ἀ-
 ριστος, κρῆτος, μω-
 ριστο, κρῆτος, μω-
 λατῆ διὰ τοῦ ΓΕΙ:

μαγεία, λεγεία, γειτονία, Ἀργεῖος, ἀγείρω.
 — 466. Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. — 467. ἸΣΘΣ
 (Ἰση. Σίμων, Σὺς, Ὀς, Σπέρτης.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

(ἢ λέξες λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοῖς συνδρομητικῶν μας
 λεπτὸ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὄρος 10 λέξες, δηλαδὴ καὶ αἱ
 ἀλιγνότεραι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἴσαν 10 λέξεις.)

Ἀναλλάσσω γραμματόσημα. Gerassimo Ma-
 cri (pour Alexandre), Palais Monferat-
 to, Alexandrie (Egypte). (B-78)

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΒΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΕΞΕΠΛΩΜΑΤΟΣ

Ἡ προβομία τοῦ Β' διαγωνισμοῦ Εξεπλωμάτος, ἡ ὁποία ἔληγε τὴν
 31 Ὀκτωβρίου, παρατείνεται ἀκόμη κατ' αἰτήσιν πολλῶν διαγωνισομένων.
 Εἰς προσεχῆς φύλλον, ὅταν θὰ δημοσιευθῇ ἡ προκήρυξις πρὸς τακτικὴν
 ἀναμείωσιν τῆς ἐγγραφῆς, διὰ τὸ 1903, θὰ δηλωθῇ ἕως ποῦ ἀκριβῶς παρα-
 τείνεται ἡ προβομία τοῦ Εξεπλωμάτος, καὶ θὰ δημοσιευθῶν ἐκ νέου οἱ
 ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ, εἰς νὰ λάβωσιν μέρος καὶ οἱ νέοι συνδρομηταί.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1902.